
Dansk at være

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Dansk at være", i: *Mindeudgave Digte*, side: 215, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Dansk at være

Nu kommer de og fritter,
hvad er det at være dansk.
Jeg tilstaar, dette Spørgsmaal,
det gør mig næsten spansk.
Hvorfra skal jeg dog vide,
hvad det er at være dansk?

Jeg ved nok, det er noget
med sindigt jævne Mænd,
som Omløb har i Pæren
og synes, Slid er Spænd –
et Folk, der hader Uret,
men helst er alles Ven.

Jeg ved jo, det er noget
med brede Bøgetræer
og Piger, der om Sommeren
gaar næsten uden Klæder,
men er som Kvinder mer end
alle Sydens Pakker værd.

Saa er det noget Fortid
med Landgang paa en Ø,
hvor andre sjældent kommer,
medmindre de vil dø.
Og endnu pløjes modigt
den svigefulde Sø.

Og Andersen og Grundtvig
og Kierkegaard og Bohr.
Men helst af Navne nævner jeg
min egen lille Mor,
for hun har vist mig noget, der
er mere værd end stor.

Og ind i alles Hjerter
gaar *Kongens* Morgenridt.
Og *Flaget* det er prægtigt,
for det er rødt og hvidt.
Og *Sproget* – ogsaa prægtigt,
for det er nemlig mit.

Men vil I stadig fritte,
saa si'er jeg ikke mer.
Hvad Dansk er, ved jeg ikke,
og – tilgiv mig, jeg ler –
hvis virkelig jeg vidste det,
var jeg det ikke mer.